

B51145
L3
V.25
1891

HE

FONDO EMETERIO
VALVERDE Y TELLEZ

MEMORIALE

COMMENTARIORUM CORNELII A LAPIDE

IN SCRIPTURAM SACRAM

AD USUM PRÆSERTIM PRÆDICATORUM.

A

AAR

AARON princeps ecclesiasticus tantum, minor Mose, *Psalm.* II, 9, 20. Aaron in quo fuerit Moysi par, X, 456, 1. Quomodo Moysen iuverit, I, 487, 2. Quare petierit in aures ad aureum vitulum confandum, 722, 2. An vitulum aureum fieri permittere possit ab idololatria excusari, 723, 1; XVII, 176, 2. Aaron uxorem duxit e tribu Juda, XIX, 417, 1.

Aaron est per Moysen consecratus pontifex, X, 461, 1. Fuit pontifex in una familia Abraham, XIX, 412, 2. Ejus in sacrificando primitiæ, eorumque ordo et series, II, 54, 2. Ejus sacrificia ignis cælitus missus absumpsit, X, 460, 2. Offerebat per se et suos Deo sacrificium carneum, et thymiana suaveolens, *ibid.*; 461, 2. Fuit sequester populi apud Deum, XI, 538, 2. In dubiis legem Dei interpretabatur, X, 462, 1. Quomodo populum benedixerit, 238, 1, 2. Quomodo fuerit propheta, I, 487, 2.

Aaroni quomodo vitam Deus prorogavit, et honorem contra æmulos defenderit, XIV, 571, 2. Et invidentes sacerdotium a Deo castigati, X, 462, 1. A Deo ejus gloria accumulata, *ibid.*, 463, 1. Ejus solius virga floruit et frondit, *ibid.* Virga ejus lorens, fuit alia a virga Moysi, II, 281, 1. Fuit virga viatoria, *ibid.* 2. Fuerunt omnes virgæ simul tredecim, 282, 1. Quomodo virga Aaronis floruerit et germinarit, *ibid.* Fuit amygdalina, *ibid.* Triplex in ea florent miraculum, *ibid.*, 2. An semper manserit lorens, *ibid.* Quam apposite Deus amygdalina virga fuerit usus, *ibid.* Symbolice indicat hæc virga, qualis debeat esse custos, *ibid.* Allegorice significat Christum, 283, 2. Item B. Virginem, *ibid.* Quid anagogice significet, *ibid.* Omnes Levitæ ejus ministerio addicti hæere: accepti a Deo victi-

ABD

mas, primitias, oblationes, X, 463, 1. Et abunde et ad satiem esse annona Deus providit, *ibid.*, 2. Ingens ejus proventus, *ibid.* Sacerdotium illius familie perenne promisit Deus, 456, 2; 461, 1, 2. Qua gloria sit a Deo donatus, *ibid.* Solis ejus posteris pontificali us fuit ab eo addictus, 460, 1. Ejus variae dotes, timor Dei, veritas, pax et æquitas, zelus animarum, XIV, 571, 2, et seq.

Aaron fuit typus et figura Christi, I, 676, 1; X, 456, 2; 460, 2. Eum minorem esse Christo septem argumentis ostenditur, XIX, 413, 1. Ejus sacerdotium promittitur a Davide acendum per sacerdotium Christi, 419, 1. Aaronicæ sacerdotes et sacrificia non poterant cælum reserare, 437, 4. Aaronicæ et Christus in quo differant, 422, 2. Aaron et Levitæ, respectu melchisedech et Christi, non sacerdotes, sed laici erant, 414, 2.

Quando et quoto anno mortuus sit, II, 302, 2. Ejus mortis varia privilegia, *ibid.* Octo encomia Aaronis, X, 463, 2. Aaron cum Moysæ fratre comparatur Basilio et Nysseno fratribus, I, 488, 1.

ABADDON, rex locustarum, est demon verus, XXI, 204, 1. Abaddon rex quid significet, et undè derivetur, 207, 1.

ABDEMELECH an nomen proprium, an appellativum, XII, 264, 1. Jeremiam e Jaco eduxit, *ibid.* Solus ideo evasit cladem urbis, *ibid.*

ABDIAS, quis fuerit, XIV, 4, 1. An fuerit discipulus Eliæ, *ibid.* An fuerit tertius pentacostaribus ab Ochozia ad Elam missus, qui Propetæ sub Achab latitantes aluit, *ibid.*, XV, 278, 2. An idem cum Abdia misso ad docendum in civitatibus Judæ, *ibid.* Abdias propheta duo fuerunt, XIV, 199, 2. Quando floruerit Abdias de quo agitur, XI, 59, 2. Fuit coævus Osee, Amos, Josu, Mi-

007701

pro Christo liberare toranda, XV, 277, 1: *Et qui non accipit crucem suam. Et generoso animo excipienda, 574, 1: Surgite, eamus, ecce appropinquavit qui me tradet. Alacri etiam animo accipienda, XVIII, 92, 1: *Scientes quod tribulationi patientiam operatur.**

In tribulatione gaudendum. In tribulatione gaudere vere magnum est, XIX, 117, 1: *Excipientes verbum in tribulatione multa, cum gaudio Spiritus sancti. In adversis gratias agere est actus heroicae patientiae et perfectionis, IV, 274, 1, 2: Sed immobilis in Dei limore permansit agens gratias leo. In tribulatione gaudere debent christiani, XVII, 156, 2: Ibant gaudentes a conspectu concilii, XX, 248, 1. In iis aequae ac prosperis Deo gratias agenda, XXI, 177, 2: Benedictio et claritas et gloriarum actio.*

In ea gloriarum. Afflicto propter Christum gloriosa est, XIX, 448, 4, 2: *Ut glorificetur nomen Domini nostri Christi in vita. In ea gloriarum est, XVI, 648, 2: Hoc autem dixit, significans quia morte clarificaturus esset Deum, XVIII, 91, 1: Non solum autem, sed gloriamur in tribulationibus. Tribulationes sunt ambienda, X, 22, 2; 23, 1: Vasa figuli probat fornax, et homines iustos lentatio tribulationis.*

Adversitati a lenis assuere utile est, XII, 393, 1, 2: Bonum est vire, cum portaverit iugum ab adolescentia sua.

IV. EXEMPLA. Sancti omnes tribulationem salutarem esse censuerunt, XIII, 362, 1, 2. In tribulationibus imitari oportet constantiam Abraham, XVIII, 87. Equanimitas Tobiam senioris erga uxorem sibi multa improperantem, IV, 284, 1.

VI. QUOMODO NON GERERE DEBEAMUS ERGA AFFLICTOS. Afflicto omnia videntur esse caliginosa, imo volvi et involvi, XI, 284, 1: *Stella caeli, et splendor earum non expandunt lumen suum. Afflicto non est addenda afflictio, Job, 312, 1. Afflicto insultare feminam est, 280, 1. Afflicto affligere crudelitas est, 411, 2. Afflicto qua ratione debeamus consolari, 1, 473, 2: *Reversusque est Moyses ad Dominum. Afflicto non sunt carmina levitia accendenda, VI, 281, 1: Aetium in nitro qui cantat carmina cordi pessimo. Sunt tamen per ea curandi, *ibid.***

ADVOCATUS. Advocatus quomodo a patrone differat, XX, 533, 1. Advocati subtiles leges civiles suis tricis mire eladunt, V, 549, 2. Si injustam causam defendat, lingua mendaci congregat causas, VI, 400, 2. Advocati injusti cuiuslibet causae patrocinantur, X, 167, 2. Advocati pauperes opprimant suggestantur, XIII, 582, 2. Advocati pro pauperibus Romae speciatim designantur, VI, 25, 1.

AGER, EGROTUS. Aegritudo mentis aegritudinem parit carnis, IV, 277, 1. Aegroti ultra septiduum sine cibo omni esse possunt, XV, 148, 2. Aegro languido mors suavis est, X, 348, 1. Aegrotum praeestes S. Raphael, IV, 282, 1.

EGYPTUS. Aeger pro salute Deum primo precatur, X, 273, 2. Commendat se identidem Domino, XX, 216, 1. Primo Deum sibi conciliet, deinde medicos adhibeat, X, 262, 1; 270, 1. Sacerdotes pro se orare jubeat, 277, 1. Peccata penitentia expiet, X, 273, 2. Pro sanitate recuperanda offert sacrificia. Aegri omnia adimplent, VIII, 145, 4. Etiam medicum advocet in morbi periculo, idque cerebro, 276, 1. Quomodo magi et sagae aegros sanent, X, 270, 1.

Aegroti visitandi, IX, 256, 1, 2. Et aliis officiis donandi, *ibid.* Aegros quam pius sit visitare, et eos bonum visitari a sanctis, XI, 483, 2. Aegrotis potius serviendum subinde quam pietatis, XVI, 529, 1, 2. Aegrorum cura habenda est hilariter, XVIII, 208, 1.

EGYPTUS, AEGYPTII. Aegyptus quando habitari cepta, unde dicta Mesraim, I, 510, 2 et seqq. Unde dicta Aegyptus, *ibid.* Dicta est terra Cham et Mesraim, XII, 547, 1; XXI, 179, 2. Aegyptus et Tyrus hebraice nomen habent affine, ab eadem radice descendens, XII, 713, 1. Cur in obeliscis et nummis per Ibm designatur, XIII, 438, 2. Est triquetra, *ibid.* Aegyptii cur in Scriptura vocentur Assur, XII, 724, 1. Cur vocentur musae, XI, 207, 2. Eius reges cur Pharaones vocantur, I, 361, 2; 432, 1. Aegyptii a Noe servituti addicti, XIV, 429, 2.

Aegyptus est ultra Aethiopia sita, XIV, 304, 1. Judaea ad austrum est, 430, 1. In ea non pluit, sed vice pluvia est Nilus exarsuans, 541, 2; XIII, 628, 1. Omnem utilitatem, fertilitatem et felicitatem suam debet Nilo, IX, 161, 1. Tota aquis irrigatur, XII, 627, 2. Attame in Aegypto nunquam plucro falsum est, I, 512, 2. Abundat calamo et junco, XI, 317, 4. Praestans profertur linum, *ibid.*, 2. Abundat lateribus, quia lutosa est, XII, 281, 1. Lepre est obnoxia, ob calores ingentes, XVI, 232, 2.

Aegyptus superstitionis et idololatriae fuit inventrix et magistra, ideoque Judaica vicinis infesta, et vicina sua noxia, XIII, 527, 2. Aegyptii erant idololatriae dediti usque ad insaniam, XII, 614, 1. Eorum dogmata constabant symbolis, XIII, 223, 1, 2. Sua mysteria representabant et celabant per hieroglyphica, V, 16, 2; XIV, 341, 2. Quibus hieroglyphicis Deum exprimerent, XI, 81, 1; XII, 576, 1, 2; XIV, 391, 1; XIX, 390, 1. Pingebant Deum quasi circumdam, XVI, 602, 1. Dei providentiam quomodo depingerent, XII, 18, 1; XXI, 109, 2. Quomodo solem pingent, XII, 282, 1, 2.

Eorum quam horret portentosa nomina, XII, 473, 2; XV, 272, 1. Et ridicula, XVIII, 52, 1, 2. Et inania, XI, 130, 1, 2; 413, 2. Primi omnium solem et lunam ut deos venerati sunt, XII, 282, 1, 2; 563, 1. Aegyptiis hircus sacer erat, XII, 101, 2. Colebant Jovem tam sub specie hirci, quam arietis, *ibid.* Coluere bovem, canem, felem, accipitrem, ibim, sepidotum, et oxrinchum, XIII, 436, 1. Co-

serunt Apim et Serapim, I, 363, 1 et seqq. Colebant oves et capras, II, 242, 2.

Aegyptiorum sacerdotes quam essent sobrii, I, 160, 2; XIII, 14, 1. Eorum sacerdotes sale abstinebant ad castitatem, X, 316, 2. Tunicas lineas, dum sacrarent, induebant, XIV, 274, 4. Olim Aegyptii circumcidebantur, XII, 86, 2. Et circumcisio illis magno in honore fuit, XVIII, 604, 1. Recens natos cur in frigidam aquam immergant, XII, 606, 1. In morbis resectum capillum pro sospitate diis vovebant, XIV, 79, 1. Quare nefas et abominabile censerent esse comedere cum Hebraeis, I, 732, 2. Cranium mortui in conviviis circumferant, IX, 260, 2. Cadavera mira arte desiccabant, XVI, 625, 1. Eorum mos mortuos aromatibus condiendi, I, 445, 4. Valebant eorum robore et copia, XII, 468, 2. Quotannis arbores et pecora rubrica illinebant adversus incendium et alia incommoda, XIV, 173, 2. Unde ea superstitio hausta, *ibid.* Veterum Aegyptiorum sapientia qualis esset, I, 441, 1. Quis eos litteras docuerit, *ibid.* Primum in tabulis arboris quae papyrus dicitur scribere coeperunt, XIV, 224, 1. Eorum academiae quae essent, XII, 442, 1. Aegyptii impostura celebres erant, XVII, 385, 1. Credebant se hominum primos ortu, XI, 318, 4. Et ab heroicis prognatos, *ibid.* Quotopero terrae suae fertilitate superberent, XII, 714, 1. Eius reges Nilo ita superiebant, quasi nec caelo, nec Jove indigerent, *ibid.* Eorum fastus, luxus et nequitia 716, 1. Apte comparantur arundini, *ibid.* Sororibus in conjugis miscabantur, II, 414, 2. Eorum abominaciones quam oderit Hebraei, I, 505, 1. Quid haec tropologicè significant, *ibid.*

Aegyptus cur vocetur domus servitutis, XIV, 429, 2. Carcer Hebraeorum fuit et typus Babyloniae carceris Judaeorum, et uterque fuit typus peccati, mortis et inferni, cui quasi carceri mancipati erant homines peccatores, 263, 1. Aegyptii quare Hebraeos afflixerint, I, 431, 1. Eos spoliari ab Hebraeis quomodo Deus jussit, 461, 2; XIII, 281, 4, 2. Timebant Moysen prodigia operantem, X, 452.

Aegypti plagae recensentur, I, 497, 4; 498, 4; XXI, 228, 2; 297, 1. Quid per eas tropologicè denotentur, I, 498, 4. Mystice exponuntur, XXI, 228, 2. Cur fuerint decem, I, 498, 4. In eis fuerint Aegyptii puniri per omnes creaturas, *ibid.*, et in omnibus bonis et sensibus, *ibid.*; ea fuerint praeludium gehennae, 2. Quomodo symbolice a Deo infligantur, *ibid.* Quando et ubi sint inflictae, *ibid.* Quanto tempore durarint, et a quo inflictae, 499, 1. Ob quam finem inflictae, 2. Ab his fuerint immunes Hebraei advena, *ibid.*

Prima plaga, omnes aquae vertuntur in sanguinem, I, 497, 1. Quae sit hujus ratio, *ibid.* Fuerunt in haec multa miracula, 2. Tunc Hebraei hauriebant ex eodem puteo aquam, et Aegyptii sanguinem, *ibid.* Accommodatur transgressoribus primi praecepti Decalogi, *ibid.* Unde magi habuerint aquam ad eam in sanguinem convertendam, 497, 1.

Secunda plaga fuit ranarum, I, 504, 1. Occupabant haec omnia loca, 2. Cruciebant omnes sensus, 504, 1. Accommodatur loquacibus clamosis, item philosophis et hereticis, *ibid.*; item iniquis poetis, *ibid.*, item luxuriosis, *ibid.*

Tertia plaga erat ciniphum, I, 502, 2. Quales fuerint ciniphes, 503, 2. Tropologicè significat sophismata haereticorum, 503, 1. Opponitur tertio praecepto Decalogi de Sabbatho sanctificando, *ibid.* Cur ciniphes magi non potuerint effluere, 2.

Quarta plaga erat muscarum, I, 504, 1. Fuit haec una ex gravissimis, 505, 1, 2. Quales haec muscae fuerint, 504, 1. Haec plaga significat inhonorantes per rates, cynicos, causticos, litigiosos, maledicos, et huiusmodi curas desideriorum carnalium, 2.

Quinta plaga era pestis, I, 507, 1. Invasit haec Aegyptiorum animalia, *ibid.* Accommodatur transgressoribus quinti praecepti Decalogi, *ibid.* Ab hac plaga a erant animalia Hebraeorum, *ibid.*

Sexta plaga fuit vesicularum et ulcerum, I, 507, 2. Quae exicitavit sparsa favilla et pulvis, *ibid.* Quis fuerit hic pulvis sparsus, 508, 1. Quales haec vesicae fuerint, *ibid.* Tropologicè quid significet haec plaga, 2. Accommodatur transgressoribus sexti praecepti, *ibid.*

Septima plaga fuit grandinis, I, 508, 1. Quoquo in ea erat miranda, 2. Accommodatur haec transgressoribus septimi praecepti, 512, 1. Fuit haec typus ignis infernalis, *ibid.*

Octava plaga fuit locustarum, I, 514, 1. Quid mystice significet, 2. Accommodatur transgressoribus octavi praecepti Decalogi, *ibid.*

Nona plaga fuit tenebrarum palpabilium, I, 517, 2. Quoniam fuerint harum causa, *ibid.* Octo horribilia erant in iis, *ibid.* In his Aegyptii erant quam vincti, et omni lumine privati, 518, 1. Haec tenebrae tropologicè significant caecitatem mentis Aegyptiorum, *ibid.*; item idololatricam, obscuras divinas providentias rationales, item tenebras infernales, 2.

Decima plaga caedes est primigenitorum, I, 520, 2. Fuit haec acerbissima omnium, quoque de caustis, *ibid.* An facta fuerit per angulum bonum, an per malum, *ibid.* Quinam hic vocentur primigenii, *ibid.* Quid haec caedes primigenitorum tropologicè significet, 521, 2. Applicatur haec plaga transgressoribus decimi praecepti, *ibid.*

Aegyptii olim in mari Rubro ad unum omnes sunt submersi, X, 314, 2; XIV, 17, 1. Quomodo in mari submersi, I, 561, 2 et seq. Deus in eos ejaculatus est fulmina, et ad unum omnes perierunt, 562, 1. Quot numero perierunt, 563, 1. Si qui cum Pharaone mortui in peccato, descendenter in tartara, XIV, 166, 2.

A quibus potest Aegyptus vastata sit, XI, 316, 1. Aegypti cum Tyro commercia, XI, 348, 1. Quomodo data sit Chaldeis in mercatum pro expugnatione Tyri, XI, 349, 4; XII, 718, 1. Quomodo post cladem Nabuchodonosor restituta, XII, 294, 2. Quomodo et a quo restituta sit post captivitatem,

tem Babylonicam, est incertam. XII, 716, 2. Videtur id factum a Cyro anno primo regni sui. *Ibid.* Sub Ptolemæis regibus ad pristinum suam gloriam redditi. *Ibid.* Eius reges post Alexandrum recensentur. XIII, 171. 1. Quantum Egyptii Jeremia propheta tribuerint. XII, 286, 1. Prædicetur ad christianam sacra convertenda. XI, 319, 1. 2. et seq. Quando a Romanis et per quem subacta. XIV, 430, 1. Egyptus abundabat Judæis, cor. IV, 496, 1. 2. Egypti nomine cur vocetur impia Jerusalem. XXI, 229.

Quo tempore Christus in Egyptum fugerit. XV, 82, 2. Cur in Egyptum fugerit, et non alio. 83, 4. Eius idola ad Christi ingressum corruerunt. XI, 316, 2; XIV, 333, 2. Balsamum a Christo tunc recepit, ex quo B. Virgo eo concessit. IX, 644, 4; XV, 83, 2. Egyptii multi, visa sanctitate B. Virginis et Josephi apud se habitantium, verum Deum cognoverunt. *Ibid.* Facta est Egyptus postea Dei templum et paradisus. XI, 316, 1. Postea fuit feracissima virosorum sanctorum, et monachis abundavit. XV, 83, 2. Quomodo in ea floruerit monachismus. XI, 320, 2; 455, 4. Ejus jam christiane urbes multe plures habebant monachos quam civis. XII, 841, 1.

ÆLAM. Ælam est regio Persidis. XIII, 160, 1. Pars Persiæ, unde ita dicta. XII, 314, 4. Urbes etiam ejusdem regionis. XI, 337, 2. Ælam nomine multi olim populi continebantur. XI, 269, 2. Postea Ælamitica regio contractior fuit. *Ibid.* Ælamitæ omne suum robur ponebant in arcibus. XII, 314, 1. Ælamitæ sunt duplices. XVII, 91, 1.

ENIGMA. Enigma quid proprie sit. X, 494, 1; XII, 623, 1. Enigma est questio quæ cum involutis verborum proponitur. XVIII, 384, 2. Enigmata in Scriptura vocantur parabola. XIX, 480, 2. Enigma est species parabola. V, 17, 4. Enigma, proverbium, parabola. in Scriptura quoad significationem sæpe confunduntur. XII, 623, 1. Enigmatibus cur utantur propheta. XIII, 232, 1, 2. Enigmatibus gaudebant prisca. V, 29, 2. Enigma solis. VII, 41, 2. Temporis. VII, 129, 1. Enigmata senectutis, et quot sint. 379, 2. Enigma quoddam hebraicum de voce viros et mulieres significante. X, 9, 1. Aliud de anno lunari. 394, 2. De die nocte. *Ibid.* De nive. 402, 2; 407, 1. De glacia. 409, 1. De mente. X, 559, 2; XX, 88, 2. Enigma cordis a demone prociusum. VI, 200, 1. Enigma quoddam Bononiense. XI, 304, 1. Enigma de flore hyacintho. 81, 1. Splingis de homine. *Ibid.* et XIV, 268, 1. Enigma sophistica Egyptii. *Ibid.* Enigma de littera. XII, 286, 4. De die ac nocte. 172, 2. Enigma de Deo Patre. XIII, 92, 4. 2. Enigma de somno. 18, 2. Enigmata e minoribus prophetis simul collecta. 265, 4, 2. Enigmata Evangelicæ omnia enumerantur. XV, 48, 1 et seq. Enigmata varia Asonii et Thaletis. V, 29, 2. Enigmata septem Ven. Beate. 507, 4.

faranti. V, 21, 4, 2. Ad suscipiendam... Justitiam, et justitiam et aequitatem. Saepe idem sunt. *Ibid.* et seqq. Æquus quis dicitur. XIX, 214, 2; Oportet episcopum esse... non percussorem, medietatem (græce æquum). Æquitas divina justitiæ suæ nullam orator solipsam, rationem habet. XII, 637, 2. Numquid via mea non est æquitas? Æquitas propria sapientia dos est. V, 211, 4. *Meum est consilium et æquitatis dos est.* V, 211, 4. *Meum est consilium et æquitatis dos est.* V, 211, 4. *Meum est consilium et æquitatis dos est.* V, 211, 4. Æquitas in judicando servanda est. XIX, 249, 4; *flax custodias... nihil facies in alteram partem judicando.* Ipsa est in omni re, tam in judicio quam in distributione onerum et honorum servanda. V, 312, 1: *Statera dolosa abominatæ apud Deum, et pondus æquum, volens est.* Æquitas ponderum et mensuram esse debet cordi principibus et magistratibus. XII, 863, 1: *Statera justa, et epul justum, et batus justus erit vobis.*

ÆR, ÆTHER. Ær interitum per celos intelligitur. XI, 448, 2; XVIII, 500, 2. Ær initio mundi non fuit creatus purus. IX, 621, 2. Ær pelliculus et luce splendidus apparuit candidus. IV, 361, 2. Aeris rubor vespera indicat nubes esse raras, ideoque noctu dissipandas, ac consequenter magis fore serenum. XV, 361, 4 et seqq. Aeris quatuor in inferiora sit vis. XX, 484, 1. Est in montibus pariter, in vallibus impiorum. 191, 2. Aer dat sanietatem vel morbum. XXI, 196, 1. Æther quid proprie dicatur. V, 235, 1. Æther est ignis non elementaris, sed celestis. X, 393, 1. Ætheris miracula. V, 235, 1. In aere equites visi et armorum sonitus aliique signa belli prognostica. IV, 518, 1, 2. Quomodo in eo laudatur Deus. V, 239, 2.

ÆSOPUS. Æsopus quando vixerit. IX, 385, 1, 2. X, 42, 2. Unde dicitur Æsopus. IX, 385, 2. Rogatus quo iret, respondit se ascire. VI, 74, 1; X, 314, 2. Quod responderit Soloni Cræsum redarguenti. IX, 385, 2. Cui Nectanabum regem cum suis assimiilavit. XI, 548, 4. Quo Inno filio procepta vitæ dederit. X, 5, 2. Ejus nex et vindicta occidit Dolphiis. X, 714, 4. Æsopi cecum. IX, 25, 2.

ÆTAS. Ætas in Scriptura vitæ capitur. XII, 439, 2. Ætas hominis post diluvium paulatim accisa et imminuta est. IX, 477, 1. Ætas hominis quanta Davidis ac Moysis tempore. *Psalm.* II, 107. Ætas integra et dimidia hominis que sit. XIV, 242, 1. Ætatibus cujus tempus est a Deo assignatum. XVII, 329, 1. Ætas humana cito habitor et transit. VI, 451, 2. Ætatum quatuor hominum symbola. VI, 437, 2. Ætatium singularum proprii affectus. IX, 268, 4.

Ætas maturior aut junior, in morum severitate aut levitate sita. XIX, 246, 1.

Ætate quavis semper bene agendum. VII, 373, 1. Ætas quælibet ad Deo serviendum apta est. XVI, 488, 4. Ætas mystica virtutis, et virtute præditi. IX, 69, 2. Ætas tenera lectenda est, non senilis. X, 94, 1. Ætas juvenilis flori comparatur. XX, 47, 1. Ætas puerilis disciplinæ est capax. VI, 34, 1. Ætas senilis velut corona est. V, 543, 1. Quo magis ætate crescimus, eo beatitudini finis propiores. XVIII, 224, 2. Ætates sex mundi. XX, 352, 1.

ÆTERNITAS, ÆTERNUM. I. QUOD SIT ÆTERNITAS. II, 489, 4, 2; XVIII, 415, 2; — *Gratia autem Dei vitæ æterna.* Æternitas qualis. *Job*, 689, 2; 690, 4; Numerus annorum ejus inestimabilis. Æternitatis Jëditio, et ætyma. X, 418, 2: *Erit illi gloria æterna.* Ipsa quid sit, quomodo sit objectum in quod Deus respicit. X, 380, 4. Quod sit æternitatis hodie. XIX, 356, 1: *Ego hodie genui te.* Est ipsa incomprehensibilis. XVI, 295, 2: *In principio erat Verbum.* Ejus concipiendæ modus. IX, 504, 1: *Numerus dierum hominum ut multum centum anni, quasi gutta guttae maris deputati sunt, et sicut calcule arena, sic exigui anni in die ævi.* Æternitatem quomodo imaginemur. XX, 494, 2: *Ipsi gloria et nunc et in diem æternitatis.* Æternitatem concipimus velut ingentem, sed definitum annorum numerum. XIV, 97, 2: *Amulabimus in nomine Domini in æternum et ultra.* Non habet finem aut principium. XIV, 418, 2: *Egressus ejus a diebus æternitatis.* Est duratio quæ nullam habet terminationem. 253, 1: *Incurvati sunt colles mundi ab itineribus æternitatis ejus.* Est initium sine initio. XVIII, 295, 2; XX, 506, 1. *Quod fuit ab initio.* Æternitati cur detur principium. *Ibid.* Æternitas est quasi punctum indivisibile, semper durat unum idemque. VI, 231, 2: *Ante colles ego parturiebar.* Æternitatis longitudo. I, 570, 2: *Dominus regnabit in æternum et ultra.* IV, 503, 2. Ejus descriptio. XIV, 619, 2. Æternitatis conditiones. XI, 458, 1. Æternitatis symbola. XII, 510, 2. Representatur per rotas curus Dei triumphantis. *Ibid.* Æternitatis symbolum est oliva. XXI, 226, 2.

Æternitas soli Deo convenit. V, 87, 4: *Longitudo dierum in dextera ejus.* *Job*, 247, 2: *Numquid sicut dies hominis dies tui.* Separat Deum ab omni re creati. IX, 629, 1: *Ab initio et ante secula creata sum.* Deus est ipsa æternitas in se. XIV, 253, 2. Æternitas est intrinseca mensura vitæ et existentie divinus. XIV, 418, 2. Durationem et quasi ætatem Dei quæ infinito tempore eo extenditur, colligit in morum re. *Ibid.* Eius origo est immutabilitas Dei. *Ab initio.* Æternitas Dei. XVI, 455, 2: *Antequam Abraham fieret, ego sum.*

Æternum quomodo interdum Scriptura accipiat. I, 28, 2; XIV, 2, 1; XIX, 352, 1. 2. Æternum hebraicis significat, quod in genere suo magnum est, item et misericordem. XIV, 212, 2: *Numquid novus a principio, homine? Æternum quandoque non*

absolutam perpetuitatem, sed respectivam et limitatam significat. IV, 422, 1: *David consecutus est sedem regni in secula.*

Ævum, tempus, æternitas comparantur. I, 458, 2: *Ego sum qui sum.* Æternitatis et ævi distinctio. Ævum unde dicitur. X, 52, 1: *Et est ante ævum.* X, 118, 2; 504, 4. Ævum habet principium, sed caret fine. XIV, 488, 2.

Æternitas est causa et origo omnium temporum, et sæculorum. XIV, 118, 2; 353, 2. Æternitas temporum que sit. *Ibid.* Æternitas est axis sæculorum et centrum temporum. X, 312, 4: *A seculo enim usque in seculum respiciit.* XIV, 233, 2. Ambit omnia tempora instar circuli. XIX, 276, 1: *Quæ data est nobis in Christo Jesu ante tempora sæcularia.* Non ambit totum tempus tunc temporis simul coexistentem. IX, 57, 2: *Et intellectus prudentiæ ab ævo.* Æternitas Dei temporibus omnibus dominatur. XIX, 216, 2: *Et juravit per vitentem in secula sæculorum.* Æternitas temporum est durans. XX, 479, 1: *Unus dies apud Dominum sicut mille anni, et mille anni sicut dies unus.*

An æternitatem suam ante mundum habuerint angeli. XIX, 520, 2. *Quam promissi Deus... ante tempora sæcularia.* Æternitas est in rebus animatis vitæ perpetuitas. V, 87, 1. Æternitas Dei et sanctorum quam sit longa. XX, 480, 2: *Ante omne seculum.* et in omnia secula sæculorum. Ævum sanctum est sæculum futurum, non presens. IX, 667, 4: *Et non desinam in progenies illorum usque in ævum sanctum.* Ævum pene quoddam æternum sequitur post finem temporis, id est post mundi consumptionem. XXI, 216, 2: *Tempus non erit amplius.* Æternitas penarum infernalium. XI, 362, 1: *Et post multos dies visitabuntur.* 441, 2: *Quis habitabit ex vobis cum ardoribus sempiternis? XVI, 226, 2. Et in his omnibus, inter nos et vos chaos magnum firmatum est.*

II. ÆTERNITATIS MEDITATIO QUAM UTILIS.— Ipsa æternitas est radix justorum. V, 348, 4: *Radix justorum non commovebitur.* Rerum contrarius constat æternitatis. X, 178, 1. *Et sic inluserit in opera Altissimi.* Duo et duo, et unum contra unum. Æterna sunt singula que operamur. 483, 1: *In omnibus operibus tuis prececellens esto.* Æternitas pendet a momento. XVIII, 577, 2: *Ergo duo tempus habemus, operum bonum.* Æternitas felix est finis omnis sapientiæ et virtutis. X, 570, 4: *Dabit vobis mercedem suam in tempore suo.* Eius crebra meditatio stimulus est ad virtutem. XVI, 519, 2: *Et scio quia mandatum ejus vitæ æterna est.* Æternitatis est utilis consideratio. *Job*; 276, 1. Eius memoria efficac. XI, 768, 1, 2: 769, 1, 2: *Fermissum enim non morietur.* Æterna semper præ oculis habenda. X, 570, 2; 571, 1. Æternitas præ oculis habenda peccantibus. IX, 238, 2: *Vindicta carnis tui, ignis et vermis.* Æternitati debemus operari. X, 483, 4. Æternorum recta intentio, studiosa meditatio, limpida contemplatio. charitativa affectio

do, occulta revelatio, experimentalis quaedam prægustatio, meritoria op ratio, sunt septem mystica limera æternitatis, ad ingrediendum intrinsecum secretum et æternum, XIV, 285, 1. Ad æternitatem quomodo spirandum, I, 763, 1.

ETHIOPIES, ETHIOPIA. Ethiopia Scripturæ nota, fuit pars Arabiæ, XV, 72, 1. Sita est trans Ægyptum, XIV, 293, 2. Vicina et adiacens est Alexandria, XIV, 193, 1. — Ethiopia Africana duplex est, XIV, 292, 2. Unde sic dicta, *ibid.* Ethiops, Vulcani filius. Ethiopiam denominavit, XIV, 304, 2. Ethiops duplices, Orientales, scilicet Madianite; et Occidentales, scilicet Abyssini. 256, 1. Ethiopia est terra cymbalorum, XI, 310, 1, 2. Cur cymbalo alarum assimiletur, *ibid.*, et 311, 1. Cur Ethiops musicis comparantur, 310, 1. Quomodo sunt populus post quem non est alius, 311, 2; 312, 1. Quomodo dicitur gens expectans, *ibid.*

Ethiopia fecunda est hominum, XXI, 210, 2. Ethiops olim regnabant a feminis, XVII, 204, 1. Suas copias in Ægyptum mittebant, XI, 311, 1. Ethiops Judeis amici, 310, 1. Magnam habebant cum Judeis familiaritatem et in religione consensio- nem, XVII, 203, 2. Ethiops Judeis ob coloris differentiam et singularitatem quasi quid rarum et mirabile, in pretio et deliciis fuerit, XIII, 640, 1. Ethiops quando infesta fuerit Judæis, XIV, 293, 2. Ethiopium clades, XI, 313, 1, 2. Ethiopiam vastavit Nabuchodonosor post excisam Judæam, item Cyrus et Cambyses, XIV, 293, 2.

Ethiopes unde hausserint notitiam Dei, XV, 513, 2. Quomodo Deum vocent, XIX, 500, 2. A quibus ad fidem Christi conversi, XI, 313, 2; XVII, 203, 2 et seq. Apud eos mire floruit christianismus, XI, 313, 2. Ethiops reccans baptizatis dant lac et mel, 208, 2. Reccans baptizatis dant Eucharistiam, XIV, 474, 2. Sexta Januarii aquis se immergunt in memoriam baptismi Christi, XV, 140, 1.

Ethiops pro improbo aliquando capitur, XII, 264, 1. Ethiops sunt symbolum servitutis, ac olim a Noe servituti additi, XIII, 640, 1. Iis cur assimilentur Israelitæ, *ibid.*, 2. Ethiopem lavare qui dicantur, *ibid.* Ethiops typi sunt demonum et impiorum, XIV, 286, 1. Ethiops forma demonæ pænesantibus viris apparuit, XIV, 293, 1. Ethiops tamen demones et Judam pingunt albos; sanctos vero et angelos pingunt nigros, quia suis ipsis placet color, *ibid.*, et VII, 493, 1.

AFFECTIONES, AFFECTUS. I. AFFECTUUM DEFINITIO ET DIVISIO. — Affectuum diversitas in homini, XX, 43, 2. Vir duplex animo, inconstans est in omnibus vitiis suis. Tres eorum pro objecto habent bonum, alii tres qui habent malum 44, 2. *Omne gaudium existimate.* Affectus hominis est finitus et limitatus, IX, 492, 2. *Consiliarius sit tibi unus de mille.* Affectus sunt pedes mensis, XVIII, 680, 2. *Et calcateis pedes in præparatione Reventii.* Per renes denotantur, VI, 193, 2: *Ei scrutabunt renes mei, cum locuta fuerint rectum*

labia mea. Affectus per renes significantur, cogitationes, per cor, *Psal.* I, 78, 2: *Insuper et usque ad noctem increpaverunt me renes mei.*

II. QUOMODO SE EXTERIUS PROBAT. — Affectio animi per sympathiam in corpus sese diffundit, IV, 277, 1, 2: *Tunc Tobias ingemuit, et caput orare cum lacrymis.* Affectiones animi indicantur vultu, naso, oculis, fronte, IX, 541, 2; 542, 1: *Amictus corporis, et risus dentium et ingressus hominis emittunt de illo.* Affectus indices sunt præsertim oculi, VII, 107, 1: *Et omnia quæ desideraverunt oculi mei, non negavi eis, X, 8, 1: Dominatio mulieris in extollentia oculorum, et in palpebris illius agnoscitur, V, 550, 2 et seq.: In facie prudentis luget sapientia, VI, 148, 1.* Affectus odii et amoris per signa subinde, id est verba et opera, erumpunt, 351, 1: *Quomodo in aquis resplendent vultus prospicientium, sic corda hominum manifesta sunt prudentibus.* Affectiones bonæ, bonæ proferunt verba; malæ, mala, XV, 308, 2: *Bonus homo de bono thesauro profert bona.* Affectus vehemens verba incidit, XIX, 43, 1: *Quod si videre in carne mihi fructus operis est, et quid eligam ignore.*

II. BONORUM AFFECTUUM EXCELLENtia. — Affectus et intentiones perspicit Deus, X, 378, 1, 2: *Cognovit enim Dominus omnem scientiam.* Affectu sincero omnia nostra fiunt, XVIII, 447, 1: *Omnia vestra in charitate fiunt.* Affectus quantitatem ponderat Deus in operum patracione, V, 483, 2: *Spiritus ponderator est Dominus, 485, 1: Revelabuntur opera tua, et dirigentur cogitationes tuæ.* Affectus mentis vim addit orationi, IX, 231, 1: *Non iteres verbum in oratione tua.* Affectus nisi est anima orationis, XV, 184, 2: *Orantes autem, nolite multum loqui.* Affectus interior quo sancti viri pro aliis orant, major est omnino sermonone, XVIII, 182, 2: *Spiritus postulat pro nobis gemittibus inenarrabilibus.* Affectus maxime eleemosynam commendat, XV, 709, 1: *Vidua hæc pauper plus omnibus misit.* Affectu adscere volentis, emitur sapientia veluti pretio dato, X, 566, 2: *Quid adhuc retardatis? Anima vestra siliunt vehementer.* Affectus sincerus meretur a Deo ulterius illustrari, XV, 324, 2 et seq.: *Qui enim habet, dabitur ei, et abundabit.*

III. MALORUM AFFECTUUM MALI EFFECTUS. — Affectus exæccat rationem, IV, 277, 1, 2: 278, 1. Affectus vitiosus sæpe bonum opus vitiat, VI, 484, 2.

IV. AFFECTUS MODERANDI. — Affectiones omnes carnis sunt naturales, nec in eis est peccatum, nisi ex negligentia procedant, XX, 87, 2: *Concupiscentia, cum conceperit, parit peccatum.* Affectibus animi quomodo imperandum, I, 704, 2: *Sumes aditem et duos renes.* Affectus sunt sapientia regendi, V, 126, 1: *Dirige semitam pedibus tuis.* Affectus cum fervore edomandi, 569, 1: *Qui molis est et dissolutus in opere suo, fractus est sua*

opera dissipandi. Affectus autem mali sunt contrariis superandi virtutibus, X, 265, 1: *Fili, in vita tua, tenta animam tuam.* Affectus carnis sahbessæ debet rationi, non præesse, VI, 457, 2: *Pertria movetur terra, et quantum non potest sustinere.* Affectus inordinatus erga terram sunt mortificandi, XVI, 525 1; 527, 1: *Quod ego facio, necis modo, scies autem postea.* Affectus erga parentes, superandi, duce Christo, XVIII, 523, 1: *Cum autem placuit ei qui me segregavit... continuo non acquievi carni et sanguini.* Affectus nimios viri temperet uxor, VI, 21, 1: *A Domino autem proprie (datur) uxor prudens.* Affectui carnalium non est credendum, X, 259, 2: *Noli consilium cum socero tuo.* Affectus vincens potior est viro forti, V, 514, 2 et seq.: *Melior est patiens viro forti, et qui dominatur animo suo, expugnatore urbium.* Et velut civitas bene murata, VI, 292, 2 et seq.: *Sicut urbs patens et absque murærum ambitu, ita vir qui non potest... cohibere spiritum suum.* Affectibus imperans princeps est, IX, 294, 1: *Judeus sapiens judicabit populum suum.*

Affectus alienus quomodo explorandus, VI, 424, 1: *Intellige qui sunt proximi tui ex teipso.* Ex affectu nostro alienus erga nos metiendus, VI, 350, 2.

AGAPES. Agape quale esset convivium in primitiva Ecclesia, V, 462, 2. Ejus descriptio prout post Eucharistiam fieri solebat, IV, 328, 2; IX, 290, 2; X, 149, 2; XVII, 106, 1; XVIII, 358, 4. Agape olim erat epulum omnibus fidelibus commune, in signum et fomentum charitatis, XV, 554, 2. Erat mensa sacra, quomodo, XVII, 162, 2. Agapa quo essent olim convivia, XX, 438, 2; 673, 1. Cum in eis abusus secutus, tunc ab Ecclesia venite fieri, XVIII, 358, 1. Ex christiano- rum conventus olim clauderent, 395, 2. In his olim musica adhibebatur, 659, 2. Agapen instruendi ritus in sepultura defunctorum, IV, 286, 1, 2; X, 400, 2.

AGAR. Agar fuit Abrahæ uxor secundaria, I, 207, 1. Cur et quomodo ejecta a domo Abrahæ, 244, 2 et seq. Ismaelem Isaac illudentem non recessit, XVIII, 559, 2. Quid allegorice significet, I, 210, 2. Agar testamentum vetus et servile significat, XVIII, 556, 1; 558, 1. An sit idem qui mons Sina, 556, 1. Agar symbolice typus synagogæ est, 641, 1; 559, 1.

AGATHA (S.). Agatha pretulit Christi servitutum regum optibus, I, 135, 2; 336, 1; XX, 87, 2. Quid presidi responderit, servilem christianorum vitam obijcens, XIII, 508, 2. Ex amore Christi amittit tormenta, XVIII, 153, 2. Ejus martyrium, XXI, 50, 2. Ejus in tormentis generositas, I, 409, 1; XX, 400, 1. In tormentis gavisæ est, XVI, 183, 2. Anputata mamilla, constanter Quintianum presidem esse allocuta, XIX, 489, 1. Ejus in tentatione constantia usque ad mortem, XXI, 50, 1. S. Agathæ mo-

rientis oratio, XIX, 310, 1. Ejus corpus et animam curavit angeli, 363, 1. S. Agathæ epitaphium posuerunt angeli, XI, 637, 1; XX, 95, 2. S. Agatha apparens S. Digno virgini Hispanæ cum lilio et rosa eam ad virginitatem et martyrium invitavit, XIII, 171, 2. S. Agatha cur sit patrona Melitensium, XVII, 435, 2.

AGESILAS. Agesilas, Lacedæmoniorum rex, adhuc puer, loco se indigno collocaus, non trisit indigne, VI, 260, 1. Quam religioni addictus fuerit, XII, 373, 1. Athenienses victos ad templum Minervæ confugientes violari vetuit, II, 233, 2. Rogatus que dos daceem belli maxime excoraret, quid responderit, IV, 438, 1. Item interrogatus qua ratione duci paretur gloria, 457, 1. Ejus modestia, II, 462, 2. Sine pomis incedebat, *ibid.* Mendacium maxime abominabatur, V, 529, 1. Ejus de aliorum laudatoribus sui detractoribus dictum, XII, 82, 2. Ejus magnificentia, XVIII, 602, 1. Cum filiole repuerascebat, 533, 1. Ejus durities et continentia in victa et vestitu, I, 666, 1. Ejus in vito rigore constantia, X, 34, 1. Eius generosa vox in podagra doloribus, XIX, 466, 1; XX, 18, 2.

AGGÆUS. Aggæus propheta quis, quid eius nomen sonet, XIV, 213, 1; 314, 1, 2. Qua ætate flourerit, XI, 60, 2. An fuerit angelus incarnatus, XIV, 331, 2. Cur vocetur nuntius Domini, 327, 2. Est natus in Babylone, 314, 1. Ejus vite synopsis, *ibid.* Juvenis rediit cum cæteris Judæis in Jerusalem, *ibid.* Qua ætate prophëtarit, et prophëtie ejus argumentum, XI, 60, 2; XIII, 256, 2; XIV, 313, 1; 316, 1, 2. Eius prophëtie paritio, XIV, 314, 1. Eius hieroglyphica, XIII, 260, 2. Eius adagia, 273, 2. Quot annis ejus prophëtie a Christo eum antecesserit, 313, 2. Eius ingens animus, *ibid.* An psalmos aliquos composuerit, an vero tantum populus eos cecinerit, Aggæo præante, XIV, 314, 1. Quando Judeos ad templi fabricam sit adhortatus, 316, 1.

AGNES (S.). S. Agnes baptismi sui vestem magni fecit, XVIII, 548, 1. Juvenem oportunitatem respiciat et post mortem parentibus apparuit, XX, 178, 1. Christum sponsum omnibus alii præposuit, XIV, 577, 1, 2. Statura exili fuit, 405, 2. Eius spiritus illis oratus, XII, 612, 1. Ad lupanar damnata illæsus exiit, XXI, 325, 2. Ejus fortitudo, XIII, 257, 2. In igne illæsa mansit, X, 553, 4; XIX, 421, 1. Eius mortientis ad carnificem generosa vox, I, 407, 1. Martyrii et virginitatis suæ coronam, Deo acceptam referri, XVI, 145, 1, 2. Post mortem parentibus gloriosa apparens, prohibet ne se mortuum luceant, VII, 470, 1; XII, 764, 2; XX, 178, 2; XXI, 275, 2.

AGNUS. Agnus paschalis immolatus quærebatur decimo die, et in urilem solenni pompa in- dicebatur, idque quatuor de causis, I, 825, 2. Allegorice hoc Christo accommodatur, *ibid.*, et XV, 460, 1. Agnum cur Deus sibi voluerit offerri, non

vitulum, I, 526, 1. Debeat esse sine macula, *ibid.* s. XX, 478, 1. Quid hoc tropologicè significet, I, 526, 2. Et masculus, *ibid.* Quid hoc tropologicè significet, *ibid.* Item anniculus: quid hoc symbolice et tropologicè significet, 527, 1. Quo tempore et qua vespera debebat immolari, 528, 1, 2 et seq. Quo ritu immolabatur et edebatur a Judeis, II, 532, 1; XV, 550, 2; XVIII, 365, 2. Domi a quolibet familiaspate immolabatur, XV, 550, 2. Ejus esus duo significat, I, 532, 1. Quare comedi debebat cum lactucis, 531, 1. Quis hæc lactuca fuerit, *ibid.* Debebat igne assari et cur, 531, 2. Idque in formam crucis, *ibid.* Significat hoc modo Christum in cruce fixum et assatum, *ibid.* et X, 478, 1. Non poterat eo quid crudum comedi, et quid hoc tropologicè significet, I, 531, 2. Cur debebat a ca. cati comedi, I, 532, 1. Item a stantibus, *ibid.* Quid hoc symbolice significet, 2. Ejus sanguis. tincti postes Hebraeorum, I, 536, 2. Cur in eo Deus ossa frangi veterit, 543, 1. Ejus eorumonia accommodatur Christo et Eucharistiae, 543, 2 et seq. Agno paschali comeso, psalms canebant Judei, X, 456, 2. Quomodo Agnus paschalis factus sit in laguum Judæis, XVIII, 190, 2.

Agnus paschalis quomodo figura Christi. XIV, 458, 1. Agnus vero fuit Christus, XI, 632, 1; XVIII, 288, 2. Ejus victoria leonina, *ibid.* Agnus Moab est Christus ex Buth prognatus, XI, 301, 1, 2. Agnus Dei cur dicitur Christus, XII, 100, 1; XVI, 317, 2; 319, 1; XX, 264, 2; XXI, 124, 1. Agni figura olim depictus est Christus, XXI, 124, 1.

Agnus ab origine mundi occisus quomodo sit Christus, XVIII, 123, 1; XXI, 256, 2. Agnus quomodo ab origine mundi occisus dicitur, cum tunc nondum exaret, XIV, 117, 1. Cur sit stans, cum sit mortuus, XXI, 124, 2; 126, 1. Quomodo sit tanquam occisus, 125, 1. Quomodo accepit librum de manu sedentis in throno, *ibid.* Agnus est templum Beatorum, cur, 401, 2 et seq. Nuptiae Agni perficiuntur in caelo, XVI, 333, 1.

Agni significant fideles, XVI, 645, 2. Agni parabellum dant escam et vestem, VI, 357, 2. Eos pascere est facile, *ibid.* Symbolum sunt innocentiae, V, 94, 2 et seq. Agnos et castos amat Christus, XI, 632, 2; XXI, 268, 1.

Agni benedicti origo, VII, 317, 2. Agni cerei antiqui usus, XII, 100, 2. Agni cerei benedicti a summo Pontifice benedicuntur, XXI, 121, 2. Agnus ceruus olim recens baptizatus dabatur loco vestis candidae quam debebant, XVIII, 288, 1. Per agnos benedictos qua ratione lugetur diemon, IV, 298, 1.

AGON. Agon et cursus quomodo distinguantur, XIX, 310, 1. Agones celebres in Graecia erant quatuor, IX, 168, 1. Agon Olympicus olim quam celebris in Graecia, XXI, 89, 2. Agon quinquennialis quis, IV, 514, 2. Celebrabantur in honorem Herculis, *ibid.*, 2. Agones Capitolini quando numerari cepti, XVII, 10, 1. Qualis sit agon militis chris-

tiani, XIX, 261, 2. Agon christianorum est bona ad salutem vel gehennam, XV, 209, 2.

AGRI, AGRICOLÆ, AGRICULTURA. Ager etiam oppidum vocatur, XV, 717, 2. Ager emptus no: rolinebatur ultra annum jubilai, VI, 170, 2. Egra termini non transferendi, *ibid.*: No transgrediaria terminos antipios quos posterunt patres fut, Agorum limites olim erant lapis, aut erecta columna, aut titulus, XIII, 356, 2: Facti sunt principes Jude quasi assumentes arminum, Agri benedictio sita est in tribus, I, 280, 2: Sicut odor agri pleni cui benedixit Dominus, Commendabilis est a bono vicino, VI, 341, 1: Melior est victurus iuxta quam frater procul, Diligenter colendus est, 369, 1. Agram seminari diversis semine fuit Judæis a Deo inhibitum, II, 123, 1: Agram tuum non seres diversis semine, Quenam hujus præcepti causa, *ibid.*, et seq. Quæ sit hujus rei tropologica causa, 2. Ager bene cultus domium loecupiet, V, 396, 2: Nulli cibi in novilibus patrum, Cur ager noceat, *ibid.*, Ager fidelis quis dicitur, XI, 307, 2: Plantabis plantationem fidelem, Agri quando sistræ dicantur, XIII, 306, 2. Agris per biemem concludit serenitas, in vero pluvia, XIV, 477, 1: El pluviam imbris dabit eis, Agricole per formicas denotantur, VI, 462, 2. Agriculorum summa felicitas, I, 404, 2: Issaehar asinus fortis, occubans inter terminos, Agricole in republica sunt necessari, X, 289, 1: Qui lenet aratrum, et qui gloriatur in javelo, Eorum lites, ut sopiantur et dirimantur, curet princeps, VI, 365, 1. Quod curum studium, *ibid.* Agricole ante dominos fractus sunt participes, XIX, 284, 1: Laborantem agricolam oportet primum de fructibus percipere, Agricola Dei cultum, templa, missas et festa negligens puniuntur sterilitate, XIV, 323, 1, 2: Seminatis nullum, et indultis parum, Agriculorum opera Deo accommodantur, XI, 400, 2: Numquid tota die arabit arans ut seriat?

Agricultura antiquitas, antiquissima artium est, I, 892, 1. Tuiit ergo Dominus Deus hominem et posuit eum in paradiso ut operaretur, X, 289, 2: Cor suum dabit ad versandos sulcos, A Deo instituta est in statu innocencie, IX, 234, 1: Non odor laboriosa opera, et rusticationem creatam ab Altissima, Agriculture dignitas, I, 158, 1: Capi Noe vir agricola exercere terram, Artium optima est, IX, 233, 1. Fuerunt ei dediti multi viri principes, I, 159, 1; VI, 243, 2: Prepara foris opus tuum, et diligenter exerce agrum tuum, Agriculture laus, III, 321, 2: Et ecce Saul veniebat sequens boves de agro, Ejus utilitas, quanta sit, VII, 208, 1. Diligenter est exercenda, I, 272, 1: Scit Isaac in terra illa, et invenit in ipso anno centupium, Quæ ejus præcepta, X, 289, 2. Qui ejus labores et fractus, I, 139, 1; IX, 306, 2; 207, 1: Quasi sit qui arat et seminat, accede ad eam.

AGRIPPA. Vide HERODES.

ALÆ. Alæ et transæ inter se comparantur, XII,

35, 2. Alas quatuor unamquodque animal Ezechielis habebat, 484, 1, 2. Ab his illorum manus tegebantur, *ibid.* Hæ signabant eorum agilitatem et angelorum, 487, 1. Alæ regentes famora notant castitatem, *ibid.* Alæ Seraphim cur addantur, XI, 169, 2; 170, 1. Cur item sex, 170, 1.

Alæ duæ aquile dæte mulieri, quid significet, XXI, 248, et seq. Alas quot haberent animalia Joannis et Ezechielis Cherubin, 410, 1. Quid illorum alæ significarent, *ibid.*

Alæ dantur ventis ob velocitatem, XIII, 349, 2. Alæ sex symbolice Seraphim operibus nostris addendæ, ut a terra caelum evolent, X, 183, 1. Alæ quibus ad Deum evolemus, quæ sint, XI, 170, 1.

ALCIMUS. Alcimus pseudopontifex fuit apostata et proditor Israelis, IV, 447, 1. Hic invidiosus Judæo pontificum, eundem petiit et obtinuit a Demetrio, *ibid.*, 1. Accusat Nicanorem apud regem, *ibid.*, 2. Jerusalem interiam obsidet, 455, 1. Murum interiacentem inter atrium sacerdotum et laicorum cur destruxerit, 460, 1. Et alia prophetarum opera, *ibid.* Sed a Deo percussus paralyti propter templi profanationem, graviter tortus interiit, *ibid.* et XIV, 504, 1.

ALCORANUS. Alcoranus quid significet, et unde dictus, XIX, 459, 2. Alcoranum Mahometanorum ex fabulis Judæorum et aliis novis consarcinatum est, XIV, 309, 2. Alcoranus jubet Turcas armis sectam suam propagare, 428, 2.

ALCUINUS. Alcuinus Flaccus, Bede discipulus, Caroli Magni fuit magister, VII, 463, 2. Alcuinus sacras literas cum laude docuit Eboraci, I, 44, 2. Quando in Apocalypsim scripserit, XXI, 23, 2. Ejus diligentia et studium in rebus bonis, V, 476, 1.

ALEXANDER MAGNUS. I. EJUS NATALES SPUN. XIII, 101, 1, 2. — Quomodo fuerit spiritus, XIV, 458, 1. Cur voluerit haberi filius Jovis Ammon, IV, 412, 2; XIII, 101, 2. Cur sibi corna assumpsisset, XXI, 259, 1, 2. Traditus fuit a patre Philippo Aristoteli erudiendus, XIII, 10, 2. Ejus complexio fervida, et indoles ignea, 25, 2. Ejus transversus obtutus et forma, 102, 1.

II. MAGNITUDINIS EJUS PRESAGIA ADIMPLETA, XIII, 24, 2 et 25, 1. — Ei imperium portendit aquila, XII, 624, 1. Qua via orbis imperium sibi paravit, XIV, 208, 1. An mare Pamphylicæ siccio pede miraculose transierit, I, 561, 1; XIV, 482, 2. Dicitur venisse ab occidente, quia Macedonia occidentalis est respectu Asiae, XIII, 102, 2. Victoriam suam contra Persas ex prophetia Danielis præscire potuit, XII, 59, 2. Quadrangula milibus veterorum prostravit Darium milibus centenis milibus militum instructum, IV, 426, 1. Anno sexto regi sui, ad Arbeldom Darum prolavit, eoque occiso, monarchiam Persarum transtulit ad Grecos, IV, 512, 1. Ejus victoriae variae in Asia, XIV, 450, 1, 2. Cyri sepulcrum aperiri jussit, XII, 731, 2. Fuit pugnacissimus, XIII, 24, 1. Ejus celeritas in conciliendis bellis et victoriis,

102, 2. Fuit belli fulmen, XIV, 208, 4. Quanta in omnibus rebus spe niteretur, XIX, 226, 2. Non inulte irrisus fuit ab Arrinaza petram abyssimam incidente, IV, 545, 2. Citharæ modulis ad arma concitabat, XXI, 129, 2. Cur suos milites barbaram radere jussisset, XI, 598, 1. Laboriose Tyrum subegit, XIV, 450, 1. Quo nomine Gazam expugnavit, 455, 1. Jaddum pontificem Judæorum veneratus est et primus adoravit, X, 457, 1; 523, 2; XIII, 103, 2; XIV, 347, 1; 428, 1; 456, 1; 457; 463, 2. Ejus propositio in Judæos, XIV, 347, 1. An ossa Jeremie transulerit Alexandria, XII, 1, 2. An ei monumentum illustre excitavit, *ibid.* Quomodo dicitur Alexandria conditor, cum eam tantum illustravit, XIII, 251, 1. Alexandria non fuit conditor, sed nomenclator, XII, 721, 2. Muros novæ Alexandriae ad Tanaim per longitudinem stadiorum sexaginta crexit spatio septemdecim dierum, IV, 244, 1, 2. Ejus gloria quanta fuerit, XIII, 89, 1. Ejus fama omnes percellit, 24, 1. Dominatus est pene universæ terræ nostratæ, *ibid.* Vocari se voluit regem terrarum et mundi, 25, 2. Ejus constans felicitas, I, 288, 2; XIII, 25, 1. Ejus miseria, XIII, 104, 2. Ejus gloria et casus 103, 1.

III. ALEXANDRI BREVIS VITA, XIII, 102, 4. — Præsagia mortis ejus, 104, 1. Ei Deum se credenti et in morbum incidenti insultat Anaxarchus philosophus, XI, 472, 2. Mors ejus describitur, XIII, 104, 1. Ejus morientis ultima verba, *ibid.* An provincias suas mortuos suis distribuerit, IV, 412, 2. Quo anno ætatis mortuus, idque morbo violento XIII, 103, 1. Creditor veneno extinctus ab Antipatre ejusque filii, 104, 2. Ejus cadaver mansit inseputum ad quadraginta dies, IV, 413, 1. Variæ de eodem geomæ philosophorum ad funus ipsius accurrentium, *ibid.* et X, 449, 2; XIX, 449, 2. Vitæ et gestorum ejus breve compendium chronologicum, XIII, 103, 2. Ejus successores, 105, 4; 148, 2. Successorum ejus Ptolemæorum libido, 27, 2; 28, 1.

IV. ALEXANDRI TYPI ET FIGURÆ. — Alexander vocatur hircus caprarum, II, 282; VI, 466, 1. Vocatur hircus caprarum in Scriptura, qui erac adhuc juvenis, XIV, 195, 2. Est hircus qui decem annulos, XIII, 101, 2. An per pardum representetur, XII, 52, 2. Cur pardo comparet, XIV, 208, 1. Comparatur pardo sive panthere per omnes hujus bellæ proprietates, XIII, 88, 1, 2. Pavoni confertur, 89, 1. Aeri comparatur, 24, 1. Vocatur rex fortis ab Angelo, 148, 2. Non intelligitur per virum inter myrietas stantum, XIV, 366, 1. Nec ejus successores per equos rufos, albos, varios a Zacharia visos, *ibid.* An fuerit Gog, XIX, 163, 2.

V. EJUS VIRTUTES ET VITIA, XIII, 88, 2. — Ejus incredibilis mentis vigor, ingens solertia, et mentis fortitudo, 25, 2. Ejusdem eruditio, et in doctos amor et favor, 26, 1, 2. Illius cum gymnast-